

GR5

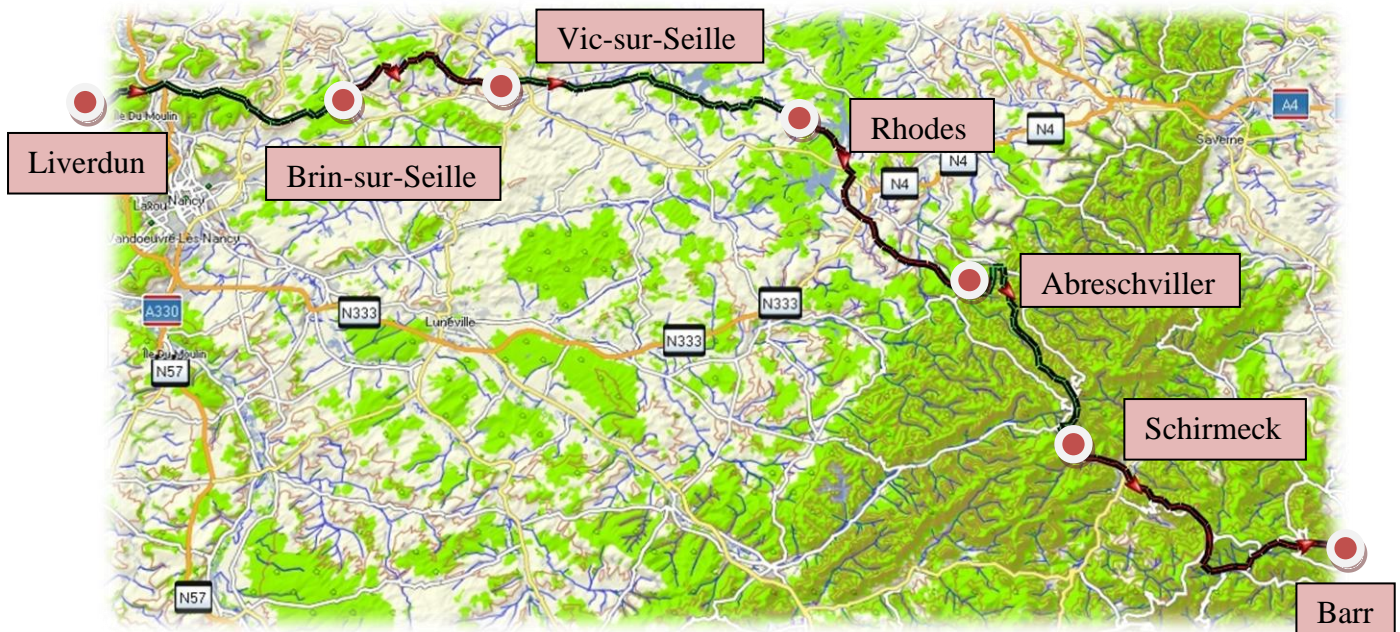
LIVERDUN

BARR

BESCHRIJVING TOCHT

Dit gedeelte van de GR 5 speelt zich deels af in het Natuurpark van Lotharingen en deels in de Vogezen. De Moezelstreek met zijn typische wijngaarden wordt nu definitief achter ons gelaten. Ikzelf (Ludwig) heb dit deel al gedaan met Staf, maar Henk dient dit deel nog af te stappen.

DEELNEMERS

Henk

Ludwig

Henk is een Nederlander en woont in de Veluwe. Ludwig is een Belg en woont in Vlaams-Brabant. Samen zijn we bezig aan de GR 5. Henk heb ik ontmoet tijdens een wandeling in

Nederland en ik was toen al bezig met de GR 5, samen met Staf. Henk is met ons beginnen meestappen van in Barr. Ondertussen zitten we, op de GR 5, al diep in de Alpen. Na deze tocht zal Henk het volledige gat dicht gelopen hebben.

Zondag 6 mei 2011

- Van : Liverdun 353 m
- Naar : Brin-sur-Seille 198 m
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 9 uur

Gisteren werden we met de auto tot de camping van Liverdun gebracht alwaar we de nacht in de tent hebben doorgebracht. Om 06.00 uur worden we gewekt door de fluitende vogeltjes en breken we onze tentjes af. We vertrekken rond 07.00 uur en kopen enkele koffiekoecken bij de plaatselijke bakker.

Vorige nacht heeft het hier flink geregend. We krijgen vandaag afwisselend zon, zware bewolking met opklaringen en af en toe een lichte bui. We werpen nog een laatste blik op het versterkte stadje Liverdun en trekken het bos van Liverdun in.

We dienen vandaag wel tamelijk veel afstand af te leggen, doch de hoogteverschillen vallen mee. Af en toe krijgen we wel een kleine klim of een korte afdaling voorgeschoteld.

Bij het verlaten van Liverdun kijk ik vooral uit naar de woning van Antoine. Toen ik 4 jaar geleden dit gedeelte van de GR 5 deed met Staf had ik Antoine ontmoet die hier in de buurt moet wonen. Antoine is een gepensioneerd spoorwegambtenaar. Regelmatig werd er bij hem aangebeld door trekkers die om water kwamen vragen. Sedert 1999 vraagt hij aan elke trekker om iets in zijn boek (*Le Livre D'or*) te schrijven. Volgens Antoine zijn het vooral geleerde mensen die trekken. Ingenieurs, onderwijzers, dokters, ambtenaren, militairen en brandweermannen. Helaas kan ik de woning van Antoine niet terug vinden.

We doorkruisen het kleine dorpje Pompey. Nu is hier niet veel meer te zien, maar ooit stond hier een staalfabriek waar onder andere de bouten van de Eiffeltoren gemaakt zijn. De Eiffeltoren werd eigenlijk op de grond geassembleerd door middel van bouten. Eens men een gedeelte van een constructie verticaal plaatste, werden de bouten vervangen door klinknagels.

In deze tijd van het jaar worden de grasvelden geel gekleurd door boterbloempjes. Voor het vee is dit een giftige bloem, maar door de onaangename smaak eten ze de bloem niet op. De giftige stoffen worden grotendeels afgebroken wanneer de bloem gedroogd wordt, waardoor hooi met de gedroogde boterbloemen ertussen wel veilig is voor het vee.

Henk, hier gaat
het bergop.

Wat zeg je, zit
het er hier al op?

Ook het koolzaad kleurt de velden fel geel. De zaadjes bevatten 40 tot 45% olie. Van deze olie kan biodiesel gemaakt worden.

We passeren de kerk (13de eeuw) van Amance, met een opvallende ceder voor de poort. Achter het kerkje ligt er een klein grasveldje waar Staf en ikzelf, 4 vier jaar geleden, onze tent hebben opgezet.

Etang de Brin wordt gevoed door de Meurthe die ontspringt in de Vogezen tussen de Hohneck en de Col de la Schlucht en vloeit 159 km verder, voorbij Nancy, in de Moezel. Tot de 19de eeuw dreeven enorme houtvloten de rivier af, als brandstof voor de verwarming in Metz en Thionville.

Ons eindpunt voor vandaag is Brin-sur-Seille. Een camping is er niet, maar net buiten het dorp ligt er een voetbalveld waar we onze tenten zullen opslaan. Het is zondag en het enige winkeltje in het dorp is dicht. We vragen en krijgen water van een buurtbewoner. Als we het water in onze rugzakken steken en willen verder stappen, zegt deze man dat we nog even moeten wachten, dat hij nog iets heeft voor ons dat we zeker wel zullen kunnen gebruiken. Enkele minuten later komt hij terug met vier blikken Franse militaire veldmaaltijden.

Maandag 7 mei 2011

- Van : Brin-sur-Seille 198 m
- Naar : Vic-sur-Seille 200 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 7 uur

Vandaag een rustige dag. We vertrekken rond 07.00 uur. Van Brin-sur-Seille gaan we naar Vic-sur-Seille. De Seille is een zijrivier van de Moezel en ontspringt in Azoudange en mondt uit in de Moezel in Metz. 40 km lang is dit riviertje. Er wordt veel op gevist. Er is ooit al een meerval van iets minder dan 100 kilo aan de haak geslagen.

De meerval werd in Frankrijk uitgezet rond 1870. Het is een vlees- en viseter. Hij komt regelmatig naar de oppervlakte om er watervogels, zoals eenden, op te peuzelen. De vis kan tot 2,5 meter lang worden en kan meer dan 100 kilo wegen. Er mag op gevist worden, maar je hebt een zeer goede uitrusting nodig want deze kanjer verzet zich fel.

Het is naar de frisse kant en mistig met af en toe wat motregen. Normaalgezien zouden we nu af en toe de contouren van de Vogezen moeten kunnen waarnemen, maar door de mist mogen we dit vergeten.

Deze omgeving was reeds bewoond in de pré-Romeinse periode. Volgens de legende vonden pelgrims in de ruïne van een oude molen een zouthoudende bron. De hertog van Lotharingen eigende zich de gronden toe om er aan zoutwinning te doen.

In de bossen zien we regelmatig bunkers uit de 1ste en/of 2de Wereldoorlog. Henk gaat alle bunkers nauwkeurig inspecteren in de hoop er een oorlogssouvenir te vinden.

Kijk Ludwig, een oud vogelnestje.
De eitjes en de jonkies zijn er uit.

Henk heeft in de buurt van een bunker een oud roestig voorwerp gevonden. Hij denkt dat het de verpakking is van mortieren.

Henk die zelf houthakker is in de Veluwe, weet alles af van hout, van bomen en van bossen. Deze vrachtwagen is totaal fout geladen. Stammen mogen nooit dwars geladen worden. De lading is ook te zwaar.

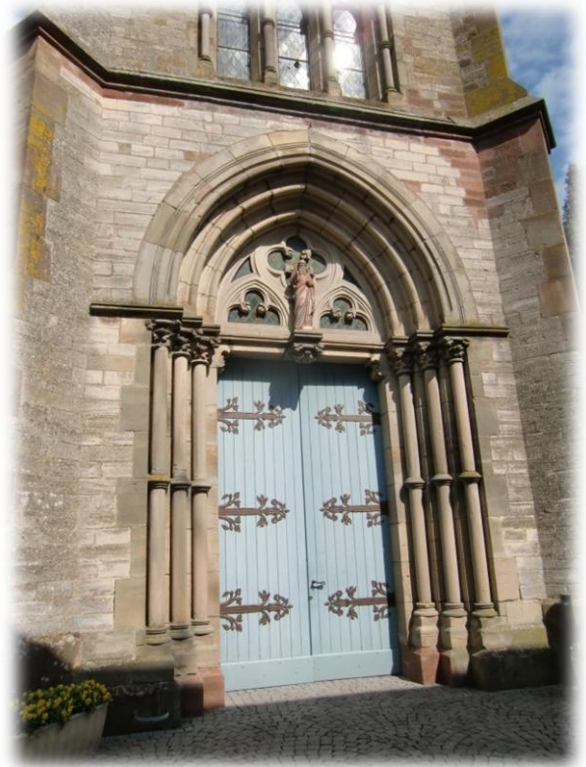

Voor we naar de camping trekken eten we in de plaatselijke kebab een warme maaltijd. Er is ook nog een Italiaan in het dorp, maar deze is vandaag gesloten.

In Vic-sur-Seille zetten we onze tent op de camping. Nadien verkennen we het dorpje. Het weer wordt ondertussen beter en beter.